

Het is alweer een hele tijd geleden dat we een reisverslag op de website hebben gezet. Maar ja, we hebben vanaf half december ook geen meter meer gevaren! Dit is dan ook geen reisverslag maar meer een werk- en ontdekkingsverslag geworden. Hoewel de voortgang van de klussen gestaag maar soepel verloopt, zijn de geplande en nieuwe werkzaamheden nog niet naar Zeezwaluw-tevredenheid afgerond. Het klussenproject wordt daarom niet onderbroken voor een zomerse zeiltocht maar is er in de marina van Las Palmas bijgeboekt tot 1 januari 2014. Nu eerst wat meer over het "Winter-klussen-project" of te wel "de Zeezwaluws facelift".

2012 uitluiden

Nadat we op 15 december aankwamen in de marina, zijn we uiteraard niet acuut begonnen aan de eerste klus op de vreselijk lange werklijst. Eerst moest de Zeezwaluw nog "winterklaar" gemaakt worden, wat iets anders

betekend dan in Nederland gebruikelijk is, maar een niet minder grote klus. Antivries in toiletten, motor en/of afvoeren is hier echt niet nodig, maar vallen en schoten weghalen des te meer met het oog op de noordooster winter wind.

Vorige winter ondervonden we dat het Sahara-zand, wat continue met de wind wordt meegevoerd, het lopend want vreselijk vies en knetterhard maakt. Daarom is de Zeezwaluw dit keer helemaal gestript. genua en grootzeil verwijderd, nagekeken, gespoeld en gedroogd om vervolgens in de zeilzak in de voorpiek te worden opgeborgen. Alle vallen in de mast zijn vervangen door vlaggenlijntjes terwijl bakstagen, schoten en looplijnen voor de life-lines zijn verwijderd, met zoet water

gewassen, gedroogd en opgeborgen in de (nu volle) bakskisten. Ons Zeezwaluwkje ziet er voor de komende maanden wel beetje als een gekortwiekte vogel uit, maar... ze zal terugkeren als een schitterende reïncarnatie van zichzelf (geloven we).

Daarna werd het tijd om alle vrienden die hier voor of na ons aangekomen zijn, met een bezoekje te vereren. Het werden gezellige namiddagen bijkletsen met Pete & Carli (Onyx) en Jeannette & Mike (Dutchlink) die we op Lanzarote voor het laatst zagen, hele oude bekenden zoals Josje & Gerard (Mermaid) en Belinda & Kit (Quilcene) maar ook ontmoetingen met nieuwe live-aboards, waaronder een flink aantal Nederlanders.

Voor we het weten is het rennen geblazen om Kerstinkopen te doen. Deze Kerst hebben we gezellig met z'n 2tjes gevierd omdat we

ons daar op verheugd hadden. Hoewel het klimaat hier niet meewerkt aan een witte Kerst hadden we wel uitgezien naar een paar dagen in een ouderwets versierde kajuit waar, onder het "genot" van Bing Crosby en gedateerde consorten de met zorg bereide feestelijkheden de revue gingen passeren.

De beide kerstdagen hebben we dus "thuis" heerlijk uitgebreid gedineerd. Onze vaste Chef-kok Riens heeft zichzelf weer overtroffen met het uitgelezen menu (Suffertje 1a) geserveerd op het Wedgwood servies in een door binnen-boot-architect Ineke

opgeleukte kajuit. Bij echt kaarslicht ondersteund door wat Kerstkunstlicht zijn ook deze kerstdagen weer omgevlogen.

31 december om middernacht bij het aanbreken van 2013, mochten we net als vorig jaar op de boeg genieten van de kakofonie van alle grote en kleine scheepstoeters terwijl de afgedankte rode vuurpijlen in felheid en aantal, concurreerden met het officiële vuurwerk. Maar begin januari wordt het toch echt tijd om een start met de werkzaamheden te maken, op z'n Rotterdams, in de kast hingen alleen nog maar overhemden met opgerolde mouwen klaar!

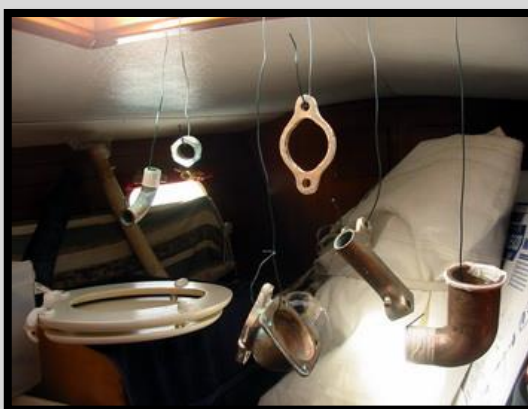

Toilettenproject

Aangezien de pompen van onze beide 30-jaar oude toiletten wat slijtage vertonen, werd dat de eerste grote klus. Onderdelen bestellen via het internet net als 8 jaar geleden, bleek niet meer mogelijk. Wilcox-Crittiden is overgenomen door een moderne vooruitstrevende branchegenoot en hun pomp-servicepakketten, misten de onderdelen die wij nodig hadden. Een valide reden dus om het voortoilet te vervangen. Kopen is zo gebeurd, maar dan Nix "toiletje kopen, plaatsen en klaar is Kees!"

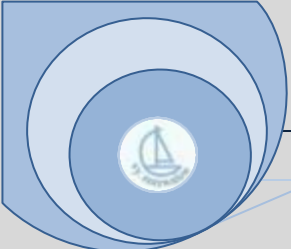

De bestaande gaten voor bevestigingsbouten, aan- en afvoerslangen bleken niet meer op de juiste plek te zitten. Omdat we een plamuur- en schilderklus in het verschiet zagen zijn we ons eerst maar eens gaan verdiepen in hoe je dat aanpakt. Als rechtgeaarde Muppets hebben we

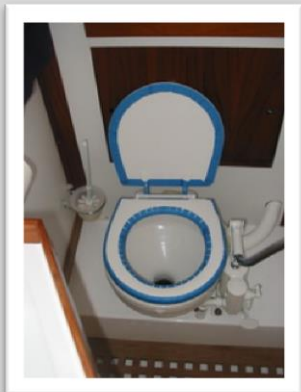

heel eerst trouw alle instructie dvd's van International Paints bekeken. Als je die oude knakkers daar tekeer ziet gaan, is dat hele verhaal eigenlijk een fluitje van een cent. Toch maar even een plan gemaakt met de zojuist geleerde wijsheid. Weer zo'n overhemd met opgerolde mouwen uit de

kast getrokken, de douche leeggehaald en de voorpiek tot garage annex werkruimte gebombardeerd. Daarna wordt het een heuse odyssee van oude gaten opvullen/dichten met epoxy-plamuur, flink gladschuren voordat de nieuwe gaten geboord kunnen worden. Klinkt simpel maar het blijkt een hele klus in de kleine ruimte.

Omdat er nu een nieuw toilet komt, dan ook maar "even" nieuwe aan- en afvoerslangen (deels onder de vloer) monteren, waarbij eerst een "hand-gat met afsluitdeksel" moet worden gezaagd voor we erbij kunnen komen. Het danig bewerkte vloertje is helaas niet meer om aan te zien. Gelukkig wilden we die toch al met 2-componenten verf opleuken. Twee weken na de start straalt de voordoucheruimte ons weer tegemoet en is het dagelijks bezoek aan deze kleine vierkante meter geen straf.

Nu we wat ervaring hebben gekregen met het werken en verven in kleine ruimtes, wordt het achter toilet het volgende project. Uit de beste onderdelen van beide oude dozen, wordt een "zo goed als nieuwe" gecreëerd. De pomphuizen worden van verfblanders ontdaan en opnieuw in -tig lagen witte Hamerite gezet. Het oude briljetje krijgt een aantal lagen witte glansverf zodat de opgeleukte doos nu niet onderdoet voor haar splinternieuwe zusje. Om het geheel in steil af te maken, krijgen ook het vloertje en het wastafeltje een nieuw jasje van 2-componenten verf. Nog wat schuur en lakwerk aan teakhouten afdekplaatjes en het project "toilet" is na 6 weken eindelijk afgerond, hoewel het nog niet echt tot de klussenlijst was doorgedrongen. Ook in het [\(Suffertje nr.1b en 2a\)](#) hebben we al verslag gedaan over het toiletten project e de verschillen "voor-en-na zijn goed te ien

Tussendoortjes en nieuwe gadgets

Uiteraard zijn we geen 6 weken acht uur per dag met de toiletruimtes bezig geweest.

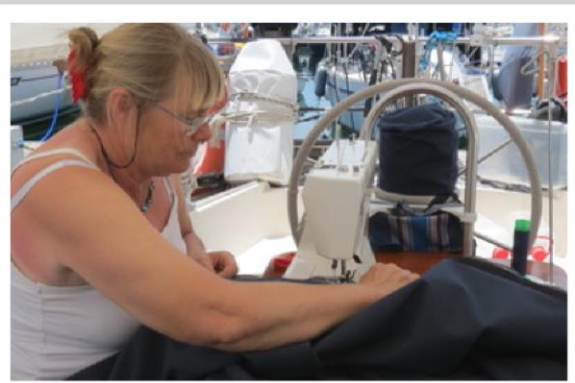
Tussendoor hebben we nog bezoek gehad van Ingrid en Han die met hun catamaran TWINS naar Las Palmas kwamen.

Gezellige bezoeken, borreluurtjes en gezamenlijke diners kwamen er tussendoor. Daarnaast was Riens aan de beurt voor de tandarts ivm 2 afgebroken kiezen die chirurgisch moesten worden verwijderd, wat een weekje een menu met semi-

vloeibare kost (puppy Chow) noodzakelijk maakte. Gelukkig herstelde hij snel weer tot een jonge god minus 2 kiezen en kon achter de computer zittend en surfend op het internet veel technische zaken uitzoeken en bestellingen plaatsen.

Intussen was Ineke drukdoende met achterstallig naaimachinerwerk, aanpassen dekbedhoezen, tafelkleed en afdekdoek voor de vogelkooi af te werken.

Om 's avonds gezellig een filmpje te kunnen kijken of te lezen, moeten ook filmpjes en E-boeken worden gedownload. Als we zien dat er duizenden gratis E-boeken zijn te downloaden, kopen we beiden een Sony E-book reader. Na een week zijn we al zo verknocht aan het kleine apparaat, dat de kast en planken met papieren boeken opgeschoond worden. De overvloedige papieren exemplaren worden in de boekenruilkast van de Sailors Bar gezet. Dat ruimt flink op, maar we zullen altijd wel papieren boeken/pilots houden, want dat vinden we zo gezellig aan boord van ons Zeezwalwtje.

Ook verwennen we onszelf met een nieuwe digitale camera van Canon. Deze camera heeft zoveel opties dat het een aardige studie (Muppets/boekje) vereist, om er mee om te kunnen gaan. Voor het verkrijgen van wat handigheid, trekken we de natuur in en bezoeken de Botanische tuin **Zie ook Suffertje 2b**, net buiten Las Palmas. Genietend van de typische Canarische flora en fauna die langs de steile helling is te zien, wordt het nieuwe fototoestel driftig uitgetest. Aan de hand van onderstaande foto's nemen we jullie mee op een winter-rondje Botanische Tuin.

Februari perikelen

De tweede helft van februari gaat onze lichtelijk gestoorde (vogel Alzheimer) parkietje hemelen. Hij was al een poosje compleet de weg kwijt en maakte zijn maatje helemaal zenuwachtig. Na een dagje alleen, krijgt de overgebleven blauwe meisjesvogel gezelschap van een jong geel mannetje die nog aardig wat vogelmanieren en/of opvoeding nodig heeft. Heel langzaam wordt ons oude vogeltje weer normaal en onder haar leiding groeit de jongeman op tot een evenwichtige en mooie vogel. Ze kunnen nu prima met elkaar opschieten, zijn weer vrolijk en er wordt heel wat af gevogeld.....

Aangezien het in februari nog steeds lekker weer is, bijna geen regen en een lekker zonnetje, kunnen we gewoon buitenspelen. Van één van de scepters bij het BB-instappoortje is de kop van een bout afgebroken en

moet worden vervangen, makkelijker gezegd dan gedaan!

Om bij de bout te kunnen komen, moet het plafond in het achter toilet er uit, afdeklatjes weg en het kastje uit de wand worden geschroefd. Je bent al een dag bezig voor je überhaupt bij "het probleem" bent aangekomen. Niet van één, maar van beide scepters worden de bouten, totaal 12 verwijderd, geïnspecteerd en schoongemaakt. De boutgaten worden ontdaan van oude resten kit waarna de scepters en hun 12 (deels nieuwe) bouten weer in een bedje van Sikaflex teruggeplaatst kunnen worden. Een dagje uitharden voor de moeren definitief kunnen worden aangedraaid. Daarna het wandkastje en plafond, die intussen zijn voorzien van een paar verse lagen verf, terugplaatsen. Op de foto zie je geen verschil tussen voor en na dus "wat doe je nou de hele dag op zo'n bootje".

Het raampje boven het toilet lekte ook een beetje langs de kitlaag. Nu we toch bezig zijn met Sikaflex behandelen we die ook gelijk. Daarna de afdeklatjes terugplaatsen en ook deze klus is weer geklaard en zijn we ruim een week verder. Waar blijft de tijd toch, het lijkt als droog zand door onze handen te slippen!

Het is alweer eind februari als we de hydraulische cilinder van de onderlijkstrekker en de 4m lange slang uit de giek weten te demonteren. Na de cilinder servicebeurt door Riens, wordt de nieuwe slang in de giek en door de mast getrokken en weer gekoppeld aan de rest van de slang, die onder de vloer in de kajuit loopt. De slang even op druk brengen om te testen en ja hoor ze is weer helemaal als nieuw! De hydraulische cilinder van de neerhouder blijkt wat ingewikkelder. De piston-rod (de metalen staaf die uit de cilinder komt) blijkt verbogen en moet vernieuwd worden. Op 22 februari wordt bij Vandegruyter in Vlissingen een nieuwe rod besteld¹. Gedurende de periode dat de neerhouder gedemonteerd is, wordt de giek opgehesen aan een katrol/takelsysteem aan de check stays. (De Zeezwaluw heeft geen Dirk of ophouder).

Dan is het alweer maart, maar ook weer een aantal doorhalingen op de lange klussenlijst!

Bekende en onbekende werkzaamheden

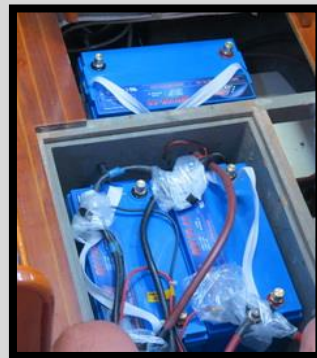
Maart/April stond min of meer geheel in het teken van kleine klusjes, website bijwerken, voorjaarsgriepje uitzieken, op bezoek bij vrienden en etentjes.

¹ De rod voor de hydraulische neerhouder is op 1 september nog steeds niet binnen. Navtec, lange tijd onderdeel uitmakend van Lewmar is kortgeleden weer afgestoten. In Zuid Frankrijk zit nu de leverancier voor spare parts voor Navtec. Via Nederland is geregeld dat een vervanging van onze rod via Engeland uit Frankrijk naar ons opgestuurd wordt.

De nieuwe LED-verlichting (Suffertje) en 3 AGM accu's kunnen snel en soepel bij de LED-shop worden aangeschaft wat niet veel tijd kost maar wel een flinke hap uit het maandbudget neemt!

Normale zaken zoals boodschappen halen (lopend), wassen, opruimen, op zoek naar winkels in Las Palmas of het internet voor de benodigde onderdelen etc. nemen wel veel tijd. Omdat we, net als toen we nog voor een baas werkten (lang geleden), houden we "kantooruren" aan voor het klussen. Ronds 5 uur 's middags ruimen we op en genieten van een hapje en drankje in de kuip, vaak met z'n tweetjes maar ook regelmatig met of bij vrienden en kennissen. 's Avonds heerlijk relaxen door te lezen of een filmpje te kijken terwijl 's ochtends vroeg E-mail en krant op het internet worden gelezen.

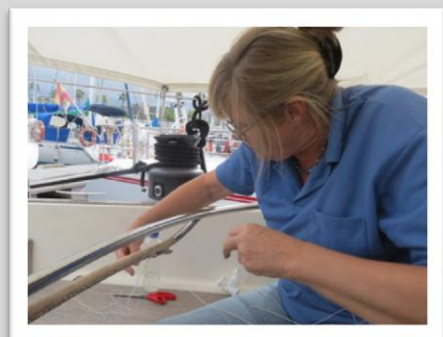

Tegenover ons aan de steiger liggen nog 3 schepen waarop live-aboards wonen. Op één van de 3 woont een jong artistiek Frans rasta-gezin. Om zeilend wat van de wereld te zien, proberen ze met klussen voor anderen of het maken van sierraden en schilderijen in hun levensonderhoud te voorzien (Suffertje 2b). Op een dag komt onze buurvrouw met 3 "bundels" de steiger oplopen en pakt ze uit. Het blijken allemaal huiden (leer) te zijn in diverse kleuren.

Nieuwsgierig gaat Ineke kijken en vraagt of ze die in Las Palmas heeft gekocht en wat ze ermee gaat doen. De huiden blijken van een groot zeilschip, momenteel voor onderhoud op de kant, te komen. De huiden heeft ze als betaling gekregen voor de fantastische schildering die ze beiderzijds op de boeg van dat schip heeft gemaakt. Van de huiden wil ze allerlei dagelijkse voorwerpen maken zoals portemonnees, jasjes, schoentjes voor baby's, armbandjes etc. en dan verkopen

om de boordkas te spekken. Omdat ze zoveel huiden heeft, vraagt ze of ik er ook een wil. Als ik haar vertel dat we opzoek zijn naar een stuk leer om de extra buis bij de buiskap opnieuw te bekleden, mag ik direct een huid van de goede kleur uitzoeken. Als vergoeding mogen we zelf beslissen wat we willen geven, geld of iets maken/bakken.

Als dank bakken we een enorme Nederlandse appeltaart waarvan vooral het zoontje zichtbaar/hoorbaar smult.

We ruimen nu een paar dagen in om met het gekregen leer te gaan knutselen. Er worden lange repen op de juiste lengte gesneden en aan beide lange zijden vervolgens elke 1,5cm met een stip gemerkt. Op de RVS-buis wordt dubbelzijdig plakken plakband onder het leer bevestigd zodat het niet kan schuiven tijdens het vastnaaien. Met 2 naalden voorzien van lange draden, worden om-en-om en kruisgewijs het leer op de stippen aaneen genaaid.

Omdat dit nieuw aangeleerde kunstje perfect gaat en het resultaat er mag wezen, volgt het stuurwiel al snel dezelfde weg. Het mooi omklede stuurwiel zal in de toekomst voorkomen dat we koude handen oplopen tijdens het sturen. Ook de out-dated plastic lampenkapjes in beide toiletruimtes krijgen een mooie leren vervanging.

Onze Franse burens hebben helaas het resultaat niet kunnen bewonderen omdat ze alweer waren vertrokken.

Tandemverven en lierenonderhoud

In mei/juni houden we ons bezig met het opknappen van onze geverfde aluminium giek, spinakerboom en mast. Het is alweer 9 jaar geleden dat de giek en spi-boom met Hamerite geschilderd zijn. Omdat de Hamerite zo veel jaar goed heeft gehouden, besluiten we ze opnieuw in de Hamerite te zetten. Na goed vetvrij maken, bladders wegkrabben, schuren, schoonmaken en afplakken kunnen we beginnen. Onze Hamerite-ervaring is dat de verf erg snel opdroogt, bijna aan de kwast! Zeker in de wind en met 20 graden buitentemperatuur zal het een kwestie van snel werken zijn. Dat doen we in tandem, de één doet de moeilijke plekken met een kwastje en de ander rolt de verf snel uit. Aangekomen aan het einde van de giek of spi-boom, kunnen we direct een tweede laag aanbrengen, omdat het begin al droog is! Na 2 lagen verf schuren we licht, voor de derde en laatste laag wordt aangebracht. Hopelijk kunnen ze er opnieuw 9 jaar tegen!

De hele mast hebben we 6 jaar geleden in de winter in Turkije met Turkse Hamerite geverfd. Die verf blijkt toch van een iets mindere kwaliteit te zijn (maar ook slechts 1/3 van de prijs). De onderste 3 meter, waar de meeste kale en beschadigde plekken zitten, wordt ontdaan van alle op- en aangeschroefde onderdelen, zoals de behuizing van de 4 lieren. De vlaggenlijntjes worden van de mast weggeleid, waarna er gekrabd, geschuurd en schoongespoeld kan worden. Na drogen is het tijd, om alle niet verwijderbare items (kikkers, plaatjes etc) in te pakken in plastic of af te plakken. Ook de mast en mastvoet krijgen 3 lagen nieuwe verf en na verwijdering van alle tape en plastic ziet het er weer spic en span uit. Helaas hebben we pas foto's gemaakt nadat we klaar waren met onze nijvere arbeid.

De 4 lieren worden nauwgezet door Riens geïnspecteerd. Al het oude vet, zand/zout wordt verwijderd en weer voorzien van nieuw vet voor ze op de mast worden teruggeplaatst. Ze draaien nu weer als een tierelier zodat je ze met een pink kunt bedienen!

Tussen de bedrijven door, worden de naden in het teakdek aan stuurboord, die toe zijn aan nieuwe Sikaflex behandeld en de naad rondom de gehele opbouw verwijderd en vervangen. Dagenlang brengen we op onze knieën aan dek door, afgeschermd door een zeiltje om niet geroosterd te worden. In de koelere ochtenduren brengen we dan de nieuwe Sikaflex aan. Voor we de bakboordzijde kunnen aanpakken is het overdag te heet het moet wachten tot september of oktober. Heerlijk, even rust van de knielende houding!

Branden, schuren en lakken

Nu de buiten temperatuur Sikaflex verwerking lastig maakt, kunnen we ons in juli richten op binnen werkzaamheden. Het houtwerk van de ingang en beide luiken hebben veel te lijden gehad tijdens onze periode in de Middellandse Zee. Zon, zoute zeelucht en/of zee- en regenwater gecombineerd met zeilen die in of uit-gehesen worden hebben hun sporen achtergelaten. Het lakken moet in etappes gebeuren omdat we de luiken niet open kunnen laten als we van boord zijn.

Eerst is het schuifluik bij de ingang aan de beurt. Dit luik moeten van zijn plek gehaald worden, voor 6 lagen lak en 3 lagen nieuwe verf kunnen worden aangebracht. De 9 dagen die het project van afbranden, schuren en lakken in beslag neemt, zijn we genooddaakt om, om de beurt boodschappen te doen zodat er altijd iemand aan boord is. Tegelijkertijd kunnen we wel wat treden van het trapje en lijstjes rondom de ingang opnieuw in de lak zetten. Uiteindelijk na 2 weken zijn de ingang en het trapje van 8 nieuwe lagen glanslak voorzien en kan de boot gelukkig weer worden afgesloten.

Als we ons willen richten op het middenluik, blijkt deze nog mooi in de lak te zitten en is het enkel een kwestie van goed schoonmaken. Het mag ook wel eens meezitten toch? Het houtwerk rondom het voorluik moet echter de volledige behandeling krijgen. Schroeven verwijderen, afbranden (elektrisch) tot op het kale hout, flink schuren en 8 lagen glanslak, nieuw horrenkozijn, (na elke 2 lagen weer schuren) herstellen het geheel weer in de oude glorie.

Bezoek uit Nederland

Half juli krijgen we Karin uit Nederland op bezoek. Ze logeert gedurende haar verblijf van 5 dagen niet op de Zeezwaluw maar in een hotel vlak bij het strand. De voorpiek (normaal de logeerkamer in de winter) fungeert op het moment nog als garage en is dus ongeschikt voor loges.

Wij huren een autootje op de dag van aankomst en kunnen nog net de zware boodschappen binnenhalen voor we Karin afhalen van het vliegveld.

Eerst even naar het hotel om in te checken voor we uitgebreid gaan bijkletsen aan boord van de Zeezwaluw. Plannen worden gesmeed voor de komende dagen onder het genot van ene hapje en drankje. We slenteren door het oude- en nieuwe stadcentrum, wandelen in en naar de marina, toeren met de auto door de bergen in de binnenlanden van Gran Canaria, wandelen in de bloeiende Botanische Tuin en komen oog in oog met de giga Canaria hagedis (zie Suffertje 2b) en zwevende vogels.

Uitrusten en relaxen, doen we in de kuip of op het voordek van de Zeezwaluw voor we een gezamenlijke maaltijd in de kuip eten. Voor we het weten zijn de 5 dagen voorbij en leveren we Karin weer af op het vliegveld.

De volgende dag zijn we ook weer autoloos en moet de benenwagen weer ingezet worden om boodschappen te halen.

RVS-project en zonne-energie

De tweede helft van juli is Riens helemaal in de ban van een nieuw project welke nog niet op de klussenlijst stond maar wel tot bovenaan het ruggenmerg gekomen was/is.

Stroomvoorziening aanboord is en zal altijd een aandachtspunt blijven. Met onze nieuwe LED-verlichting en de nieuwe AGM accu's (Suffertje..) zijn we aardig op weg om de juiste balans te vinden. Eigenlijk willen we meer zonnepanelen om op ankerplekken en onderweg onze accu's volledig te kunnen laden zonder gebruik te maken van de kleine benzinegenerator. Het probleem was altijd waar ze geplaatst moesten/konden worden op de Zeezwaluw met haar elegante doch smalle kontje. Het ene zonnepaneel van 100W, kunnen we overal op het voordek neerzetten tijdens ankeren en op het omgekeerde rubberbootje aan dek tijdens het varen.

Echter, het is onvoldoende om de accu's vol te houden.

Riens slaat opnieuw aan het denken, meten, tekenen, grommen, haren uittrekken en gummen. Twee redelijk mooie ontwerpen voor een frame voor 2 zonnepanelen op de hekstoel, verdwijnen uiteindelijk toch in de prullenmand.

Zoals vaak het geval, 3x is scheepsrecht en het derde ontwerp, wat gebruik maakt van steunpunten op de hekstoel en 2 scepters terwijl het de lijnen volgt van de achterstag en buiskap, is niet alleen functioneel maar ook simpel en mooi. Precies wat we wilden.

Het uiteindelijk ontwerp, zij aanzicht

Met deze ontwerptekening is Riens vervolgens naar een plaatselijk RVS-bedrijf gegaan om te vragen of ze het kunnen maken (en uiteraard wat het zou gaan kosten). Na bestudering van de tekening blijkt dat ze het ontwerp konden maken, aanboord kunnen installeren (lassen) en de levertijd 3 weken is terwijl de uiteindelijke prijs ons heel erg meevalt.

Kortom, het is nu begin september en sinds 3 weken staat het RVS-frame op de Zeezwaluw! De 2 bestelde zonnepanelen, elk 100W evenals de NOA beweegbare bevestigingsbeugels zijn ook al binnen.

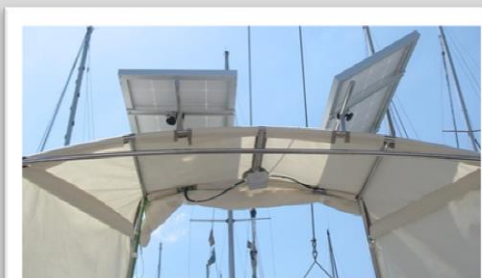
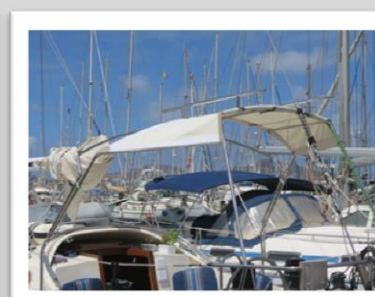
Na nog wat kleine spulletjes die geleverd moeten worden kan alles door Riens gemonteerd en aangesloten worden.

Het RVS frame staat over de kuip en kan ook gebruikt gaan worden als bimini-frame zodra de na bestelde beweegbare RVS-beugel daarvoor is geleverd en gemonteerd.

Intussen heeft Ineke beige Sunbrella (canvas) gekocht en alle andere toebehoren en is gestart met het maken van de stoffen bimini gebruikmakend van het eerste deel van het frame.

Het eerste deel van de bimini en de zijpanelen is inmiddels gereed en gisteren werden de zonnepanelen geplaatst.

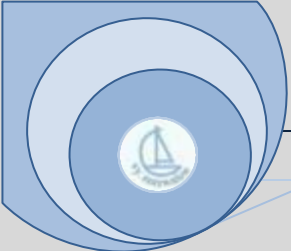

Nog een klein weekje voor het hele RVS-zonnepanelen-bimini project geheel afgerond.

Vorbereiding zeilklaar maken

Zoals het zich laat aanzien zijn alle opgestarte klussen zover gereed aan het einde van september omdat we de Zeezwaluw weer zeilklaar moeten maken voor het geval we toch

de Maria moeten verlaten tijdens het verzamelen van de ARC-vloot. Indien we kunnen blijven liggen zijn er nog voldoende projectjes op de lijst die we kunnen starten maar ook acuut kunnen stoppen als dat nodig is. In elk geval hebben we het grootste deel (80%) van de klussenlijst kunnen afronden en daar zijn we erg blij mee.

Zodra we meer weten over wel/niet kunnen blijven liggen in de marina van Las Palmas, vermelden we dat zoals gebruikelijk in het "Zeezwaluw Suffertje".

—/—